

درآمدی بر برنامه ریزی منطقه ای و روش های تعیین منطقه

مهندس محمود امیری؛ علیرضا عندلیبی خرم*^۲

۱- دانشجوی دکتری برنامه ریزی شهری، معاون عمران روستایی بنیاد مسکن استان همدان، استاد دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

۲- دانشجوی کارشناسی مهندسی شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

چکیده

امروزه شهرها برای پیشرفت و آبادانی نیاز به برنامه ریزی شهری و یا برنامه ریزی منطقه ای دارند تا بتوان مسیر توسعه را در درون شهرها هموار کرد. برنامه ریزی منطقه ای برای شروع نیاز به متخصصین شهری دارد که بر اساس تجربیات و طرح های موفق که داشته اند بتوان برنامه ریزی موفق را به مرحله اجرا برسانند.

طرح هایی موفق و قابل اجرا هستند که در آن به تمام یا حداقل بیشتر نیازهای مردم پاسخ داده شده باشد و برای بهتر شدن زندگی مردم نقش مؤثری را ایفا کند.

برنامه ریزی منطقه ای کوششی است متشکل و منظم برای انتخاب بهترین راه ها و روش ها به منظور رسیدن به هدفهای خاص در یک منطقه یعنی افراد متخصص برای دستیابی به بهترین هدف ها و بهترین نتایج ممکن باید تمام تلاش خود را به کار گیرند تا به هدف و مقصود نهایی خود یعنی توزیع بهینه انسان و فعالیت های او در فضا برسند. در آخر می توان نتیجه گرفت که برنامه ریزی منطقه ای فرایندی است در جهت تنظیم و هماهنگ کردن برنامه های مختلف اقتصادی اجتماعی با نیازها و امکانات هر منطقه و مکان در جهت ارتقای کیفیت زیست محیطی شهروندان و مناطق شهری با رویکرد بهبود فعالیت ها و مناظر شهری می باشد.

کلمات کلیدی: برنامه ریزی، برنامه ریزی منطقه ای، زیست محیطی، مناظر شهری، منطقه

مقدمه

برنامه ریزی منطقه ای در زمان های قدیم با شکل گیری جوامع انسانی در بین النهرین و شهرهای قدیمی با ایجاد مستحدمات مربوط به آن زمان مانند کانال های آب زراعی از رودخانه ها شروع شد. برنامه ریزی منطقه ای در گذشته در برخی از شهرهای ایران مانند شهرهای جنوبی کشور (اطراف خوزستان و شیراز) و یا مناطق جهانی (مصر و یونان) رونق داشته و از آن زمان این